

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проєкту Закону України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу та деяких інших законодавчих актів України щодо забезпечення права на охорону здоров'я в установах Державної кримінально-виконавчої служби України»

Кримінально-виконавчий кодекс України	
Чинна редакція	Пропонована редакція
<p>Стаття 116. Медико-санітарне забезпечення засуджених до позбавлення волі</p> <p>1. У місяцях позбавлення волі організуються необхідні лікувально-профілактичні заклади, а для лікування засуджених, які хворіють на активну форму туберкульозу, — заклади на правах лікувальних. Для епостереження та лікування хворих на інфекційні захворювання в медичних частинах колоній створюються інфекційні ізолятори.</p> <p>2. Лікувально-профілактична і санітарно-протиенідемічна робота в місяцях позбавлення волі організовується і проводиться відповідно до законодавства про охорону здоров'я. Адміністрація колоній зобов'язана виконувати необхідні медичні вимоги, що забезпечують охорону здоров'я засуджених. Засуджені до позбавлення волі зобов'язані виконувати правила особистої і загальної гігієни, вимоги санітарії.</p> <p>3. Примусове годування засудженого, який заявив про відмову від прийняття їжі, забороняється. Примусове годування може бути застосовано лише на підставі рішення суду, прийнятого за висновком лікаря, що засудженому загрожує розлад здоров'я стійкого характеру та існує очевидна загроза його життю.</p>	<p>Стаття 116. Охорона здоров'я засуджених до позбавлення волі</p> <p>1. Кожен засуджений має право на охорону здоров'я, в обсязі і в порядку, визначеному законодавством про охорону здоров'я, державними соціальними нормативами та галузевими стандартами.</p> <p>2. Реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я засуджених, а також проведення закупівель усіх необхідних лікарських засобів, медичних та інших супутніх товарів забезпечує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.</p> <p>3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, забезпечує дотримання встановлених норм і стандартів в місцях позбавлення волі.</p> <p>4. Медична допомога засудженим надається в найближчому належному закладі охорони здоров'я згідно встановленого маршруту пацієнта за місцем фактичного розташування установи виконання покарань. У разі неможливості надання первинної медичної (медико-санітарної) допомоги засудженим в найближчому належному закладі охорони здоров'я (у зв'язку з територіальним розташуванням установи виконання покарань або іншими об'єктивними обставинами), центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, може створювати в</p>

~~Особа, яка відмовилася від прийняття їжі, з моменту встановлення цього факту має перебувати під постійним наглядом лікаря.~~

~~При підготовці виписки лікар, зважаючи на стан здоров'я засудженого, визначає вид примусового годування.~~

~~Питання про застосування примусового годування вирішується судом в порядку, передбаченому законом.~~

~~4. Порядок надання особам, які позбавлені волі, медичної допомоги, організації і проведення санітарного нагляду, використання лікувально-профілактичних і санітарно-профілактичних установ охорони здоров'я і залучення з цією метою їхнього медичного персоналу визначається нормативно-правовими актами Міністерства юстиції України і центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.~~

~~5. Засуджений має право звертатися за консультацією і лікуванням до закладів охорони здоров'я, що мають ліцензію Міністерства охорони здоров'я України, які надають платні медичні послуги та не віднесені до відання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань. Оплата таких послуг і придбання необхідних ліків здійснюється засудженим або його рідними та близькими за рахунок власних коштів. Консультації та амбулаторне лікування в таких випадках здійснюються в медичних частинах колоній за місцем відбування покарання під наглядом персоналу медичної частини. У разі необхідності лікування в умовах стаціонару засуджений має право отримувати медичну допомогу і лікування, в тому числі платні медичні послуги за рахунок особистих грошових коштів чи коштів рідних та близьких, у зазначених закладах охорони здоров'я.~~

порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, центри первинної медичної (медико-санітарної) допомоги засудженим в амбулаторних умовах та денних стаціонарах.

5. Порядок діяльності центрів первинної медичної (медико-санітарної) допомоги засудженим визначається чинним законодавством, а також спільним наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

6. Засудженим гарантується право на отримання первинної медичної допомоги на підставі декларації, укладеної з лікарем, що надає таку допомогу, в тому числі у дистанційній формі. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, зобов'язаний створити умови для доступу засуджених до укладення декларації з лікарем.

7. У разі відсутності у засудженої особи паспорту чи паспортного документу, декларацію з лікарем укладається на підставі даних особової справи або картки особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, забезпечує інформування засуджених про порядок отримання медичної допомоги, процедуру укладання декларації, а також забезпечує доступ до даних стосовно лікарів, з якими доступне укладання декларації.

8. Надання первинної медичної допомоги забезпечують заклади охорони здоров'я та фізичні особи - підприємці, які одержали

~~Підставою для надання такої медичної допомоги є медичний висновок. Режим перебування засуджених на стаціонарному лікуванні в закладах охорони здоров'я, не віднесених до відання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, визначається законодавством.~~

6. Засудженим, які перебувають на стаціонарному лікуванні в закладах охорони здоров'я, не віднесених до відання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації, тривалі побачення не надаються.

Порядок перебування, умови тримання та охорони засуджених у закладах охорони здоров'я, не віднесених до відання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації, визначаються Міністерством юстиції України.

~~6. За розголошення лікарської таємниці медичні працівники та інші особи установи виконання покарань, яким у зв'язку з виконанням професійних обов'язків стало відомо про хворобу, медичне обстеження, огляд та їх результати, інтимну і сімейну сторону життя засудженого до позбавлення волі, несуть цивільну, адміністративну або кримінальну відповідальність згідно із законом.~~

7. Засудженим до позбавлення волі жінкам гарантується право не надавати інформацію та не проходити огляд у зв'язку з історією її репродуктивного здоров'я. За вимогою жінки їй має бути забезпечено проведення медичного огляду (обстеження) лікарем-жінкою. Під час медичного огляду може бути присутнім лише медичний персонал,

відповідну ліцензію в установленому законом порядку. Первинну медичну допомогу надають лікарі загальної практики - сімейні лікарі, лікарі інших спеціальностей, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, та інші медичні працівники, які працюють під їх керівництвом, в тому числі в центрах первинної медичної (медико-санітарної) допомоги, утворених в установах виконання покарань. Засуджений має право обирати лікаря, який надає первинну медичну допомогу, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

9. Первинна медична допомога надається безоплатно в закладах охорони здоров'я та фізичними особами - підприємцями, які одержали відповідну ліцензію в установленому законом порядку, з якими центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення уклав договір про медичне обслуговування населення. Порядок надання первинної медичної допомоги в амбулаторних умовах або в установах виконання покарань за місцем перебування засудженого, затверджується спільним наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

10. Сімейні лікарі центрів первинної медичної (медико-санітарної) допомоги засудженим на основі укладеної декларації забезпечують: первинний та періодичні медичні огляди; амбулаторну допомогу; здійснюють призначення лікування найпоширеніших хвороб, фіксацію тілесних ушкоджень;

крім випадків, коли лікар вважає, що існують виняткові обставини, або коли лікар просить працівників установи виконання покарань бути присутніми з міркувань безпеки, або коли засуджена особа просить про це.

приймають рішення щодо направлення хворих до лікувальних закладів МОЗ України; забезпечують виконання рекомендацій інших лікарів, відпуск рецептів за програмою «Доступні ліки», ведення медичної документації відповідно до вимог eHealth, оформлення листків непрацездатності у передбачених чинним законодавством випадках; організують нагляд за дотриманням санітарного законодавства, якістю їжі, проведення у передбачених чинним законодавством випадках вакцинації серед персоналу та засуджених; виконують інші функції, передбачені чинним законодавством. Фельдшер або медична сестра центрів первинної медичної (медико-санітарної) допомоги засудженим забезпечують щоденний обхід приміщень, контрольований прийом ліків, запроваджують заходи превентивної медицини; виконують інші функції, передбачені чинним законодавством. Оплата послуг сімейних лікарів, що не входять до гарантованого пакету первинної медичної допомоги (нагляд за дотриманням санітарного законодавства, якістю їжі тощо) здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

11. Надання вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги засудженим відбувається в найближчому відповідному закладі охорони здоров'я за направленням сімейного лікаря, з яким у особи укладено відповідну декларацію, або в разі доставлення бригадою екстреної (швидкої) медичної допомоги. У разі, якщо після надходження засудженого до закладу охорони здоров'я було встановлено фактичну відсутність підстав видачі направлення на отримання вторинної чи третинної медичної допомоги, наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, або центрального органу виконавчої влади, що

реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я проводиться перевірка з вжиттям до осіб, які допустили таке порушення, заходів, передбачених чинним законодавством.

12. Перелік закладів охорони здоров'я, в яких засудженим надається медична допомога всіх видів (відповідно до місця розташування установи виконання покарань, спеціалізації та потужності закладів охорони здоров'я) затверджується спільним наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Порядок охорони і нагляду за засудженими в закладах охорони здоров'я, а також обладнання приміщень таких закладів визначається актами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я відповідно до цього Кодексу.

13. Медичні послуги, не включені в Програму медичних гарантій, надаються за кошти засуджених, їх близьких та рідних, гуманітарної та іншої допомоги, а в разі їх відсутності – за рахунок коштів, передбачених в Державному бюджеті України на видатки, пов'язані з діяльністю центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

14. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, забезпечує своєчасний безперешкодний доступ засуджених до медичної допомоги, а також виконання функцій і завдань, пов'язаних зі здійсненням охорони і нагляду за засудженими під час отримання ними медичної допомоги, створенням безпечних

умов для медичних працівників закладів охорони здоров'я, їх безперешкодний доступ до пацієнта, а також реалізовує інші функції, спрямовані на забезпечення реалізації засудженими права на охорону здоров'я.

15. Конвоювання засуджених до відповідних закладів охорони здоров'я в межах адміністративно-територіальної одиниці за місцем розташування установи виконання покарань забезпечує адміністрація цієї установи та з урахуванням стану здоров'я засуджених у супроводі медичного працівника відповідного центру первинної медичної (медико-санітарної) допомоги, який надаватиме медичну допомогу засудженим під час переміщення. Переміщення (конвоювання) засуджених, які госпіталізуються до закладів охорони здоров'я за межами адміністративно-територіальних одиниць, в яких розташовані відповідні установи виконання покарань, здійснюються вартою до пунктів обміну та з урахуванням стану здоров'я засуджених у супроводі медичного працівника відповідного центру первинної медичної (медико-санітарної) допомоги, який надаватиме медичну допомогу засудженим під час переміщення. Подальше етапування таких осіб з пунктів обміну до закладу охорони здоров'я забезпечується адміністрацією найближчої установи виконання покарань або спеціальним підрозділом територіального (міжрегіонального) воєнізованого формування Державної кримінально-виконавчої служби України. Переміщення (конвоювання) засуджених, хворих на особливо небезпечні інфекційні захворювання, здійснюється з дотриманням вимог інфекційного контролю.

16. Засудженим, які перебувають на лікуванні в закладах охорони здоров'я, не віднесених до відання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації, **короткострокові побачення та**

	<p>побачення з адвокатом надаються безпосередньо в палатах, тривалі побачення не надаються.</p> <p>17. Засудженим до позбавлення волі жінкам гарантується право не надавати інформацію та не проходити огляд у зв'язку з історією її репродуктивного здоров'я. За вимогою жінки їй має бути забезпечено проведення медичного огляду (обстеження) лікарем-жінкою. Під час медичного огляду може бути присутнім лише медичний персонал, крім випадків, коли лікар вважає, що існують виняткові обставини, або коли лікар просить працівників установи виконання покарань бути присутніми з міркувань безпеки, або коли засуджена особа просить про це.</p> <p>18. Засудженим, які мають залежність чи досвід вживання наркотичних засобів, в установах виконання покарань забезпечується доступ до програм зменшення шкоди, в тому числі й шляхом створення пунктів обміну ін'єкційного інструментарію в таких установах.</p>
<p>Стаття 118. Залучення засуджених до позбавлення волі до суспільно корисної праці</p> <p>1. Засуджені до позбавлення волі мають право працювати. Праця здійснюється на добровільній основі на підставі договору цивільно-правового характеру або трудового договору, який укладається між засудженим та фізичною особою - підприємцем або юридичною особою, для яких засуджені здійснюють виконання робіт чи надання послуг.</p> <p>Такі договори погоджуються адміністрацією колонії та повинні містити порядок їх виконання. Адміністрація зобов'язана створювати умови для праці засуджених за договорами цивільно-правового характеру та трудовими договорами.</p> <p>2. Засуджені до позбавлення волі, які мають заборгованість за виконавчими документами, зобов'язані працювати в місцях і на</p>	<p>Стаття 118. Залучення засуджених до позбавлення волі до суспільно корисної праці</p> <p>1. Засуджені до позбавлення волі мають право працювати. Праця здійснюється на добровільній основі на підставі договору цивільно-правового характеру або трудового договору, який укладається між засудженим та фізичною особою - підприємцем або юридичною особою, для яких засуджені здійснюють виконання робіт чи надання послуг.</p> <p>Такі договори погоджуються адміністрацією колонії та повинні містити порядок їх виконання. Адміністрація зобов'язана створювати умови для праці засуджених за договорами цивільно-правового характеру та трудовими договорами. Забороняється встановлювати будь-які додаткові податки чи збори, крім передбачених Податковим кодексом та іншими законами</p>

<p>роботах, які визначаються адміністрацією колонії, до погашення такої заборгованості.</p> <p>Засудженим, які досягли пенсійного віку, встановленого <u>статтею 26</u> Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", особам з інвалідністю першої та другої груп, хворим на активну форму туберкульозу, жінкам з вагітністю понад чотири місяці, жінкам, які мають дітей у будинках дитини при виправних колоніях, дозволяється працювати за їхнім бажанням з урахуванням висновку лікарської комісії колонії.</p> <p>3. Перелік робіт і посад, на яких забороняється використовувати засуджених до позбавлення волі, визначається нормативно-правовими актами Міністерства юстиції України.</p> <p>4. Засуджені не мають права припиняти роботу з метою вирішення трудових та інших конфліктів.</p> <p>5. Засуджені можуть залучатися без оплати праці лише до робіт з благоустрою колоній і прилеглих до них територій, а також поліпшення житлово-побутових умов засуджених або до допоміжних робіт із забезпечення колоній продовольством.</p> <p>До цих робіт засуджені залучаються в порядку черговості, в неробочий час і не більш як на дві години на день.</p>	<p>України, для фізичних осіб - підприємців або юридичних осіб, для яких засуджені здійснюють виконання робіт чи надання послуг.</p> <p>2. Засуджені до позбавлення волі, які мають заборгованість за виконавчими документами, зобов'язані працювати в місцях і на роботах, які визначаються адміністрацією колонії, до погашення такої заборгованості.</p> <p>Засудженим, які досягли пенсійного віку, встановленого <u>статтею 26</u> Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", особам з інвалідністю першої та другої груп, хворим на активну форму туберкульозу, жінкам з вагітністю понад чотири місяці, жінкам, які мають дітей у будинках дитини при виправних колоніях, дозволяється працювати за їхнім бажанням з урахуванням висновку лікарської комісії колонії.</p> <p>3. Перелік робіт і посад, на яких забороняється використовувати засуджених до позбавлення волі, визначається нормативно-правовими актами Міністерства юстиції України.</p> <p>4. Засуджені не мають права припиняти роботу з метою вирішення трудових та інших конфліктів.</p> <p>5. Засуджені можуть залучатися без оплати праці лише до робіт з благоустрою колоній і прилеглих до них територій, а також поліпшення житлово-побутових умов засуджених або до допоміжних робіт із забезпечення колоній продовольством.</p> <p>До цих робіт засуджені залучаються в порядку черговості, в неробочий час і не більш як на дві години на день.</p>
<p>Закон України «Про попереднє ув'язнення»</p>	
<p>Стаття 11. Матеріально-побутове забезпечення і медичне обслуговування осіб, взятих під варту</p>	<p>Стаття 11. Матеріально-побутове забезпечення і медичне обслуговування осіб, взятих під варту</p>

<p>Особам, взятим під варту, забезпечуються побутові умови, що відповідають правилам санітарії та гігієни.</p> <p>Норма площі в камері для однієї взятої під варту особи не може бути менше 2,5 квадратного метра, а для вагітної жінки або жінки, яка має при собі дитину, - 4,5 квадратного метра.</p> <p>Особам, взятим під варту, надаються безплатно за єдиними <u>нормами</u>, встановленими Кабінетом Міністрів України, харчування, індивідуальне спальне місце, постільні речі та інші види матеріально-побутового забезпечення. В необхідних випадках їм видається одяг і взуття встановленого <u>зразка</u>.</p> <p>Медичне обслуговування, а також лікувально-профілактична і протиепідемічна робота в місцях попереднього ув'язнення організуються і проводяться відповідно до законодавства про охорону здоров'я.</p> <p>Порядок надання ув'язненим медичної допомоги, використання з цією метою не підпорядкованих органам, що здійснюють попереднє ув'язнення, державних та комунальних закладів охорони здоров'я, залучення їх медичного персоналу та проведення медичних експертиз визначається Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Особам, взятим під варту, забезпечуються побутові умови, що відповідають правилам санітарії та гігієни.</p> <p>Норма площі в камері для однієї взятої під варту особи не може бути менше 2,5 квадратного метра, а для вагітної жінки або жінки, яка має при собі дитину, - 4,5 квадратного метра.</p> <p>Особам, взятим під варту, надаються безплатно за єдиними <u>нормами</u>, встановленими Кабінетом Міністрів України, харчування, індивідуальне спальне місце, постільні речі та інші види матеріально-побутового забезпечення. В необхідних випадках їм видається одяг і взуття встановленого <u>зразка</u>.</p> <p>Особам, узятим під варту, забезпечується право на охорону здоров'я, в обсязі і в порядку, визначеному законодавством про охорону здоров'я, державними соціальними нормативами та галузевими стандартами.</p> <p>Надання медичної допомоги особам, узятим під варту, здійснюється відповідно до порядку, встановленому для осіб, засуджених до позбавлення волі, в закладах охорони здоров'я та фізичними особами - підприємцями, які одержали відповідну ліцензію в установленому законом порядку, з якими центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення уклав договір про медичне обслуговування населення.</p>
<p>Закон України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус»</p>	
<p>Стаття 10. Порядок ведення Єдиного державного демографічного реєстру</p> <p>1. Внесення інформації до Реєстру здійснюється уповноваженими суб'єктами за зверненням заявника, на підставі інформації державних органів реєстрації актів цивільного стану, органів реєстрації фізичних</p>	<p>Стаття 10. Порядок ведення Єдиного державного демографічного реєстру</p> <p>1. Внесення інформації до Реєстру здійснюється уповноваженими суб'єктами за зверненням заявника, на підставі інформації державних органів реєстрації актів цивільного стану, органів</p>

<p>осіб, а також інформації органів виконавчої влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування з дотриманням вимог <u>Закону України</u> "Про захист персональних даних".</p> <p>.....</p>	<p>реєстрації фізичних осіб, а також інформації органів виконавчої влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, адміністрації органів і установ виконання покарань, уповноважених органів з питань пробації з дотриманням вимог <u>Закону України</u> "Про захист персональних даних".</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 13. Назва та види документів, що оформляються із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру</p> <p>1. Документи, оформлення яких передбачається цим Законом із застосуванням засобів Реєстру (далі - документи Реєстру), відповідно до їх функціонального призначення поділяються на:</p> <p>1) документи, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) паспорт громадянина України; б) паспорт громадянина України для виїзду за кордон; в) дипломатичний паспорт України; г) службовий паспорт України; ґ) посвідчення особи моряка; д) посвідчення члена екіпажу; е) посвідчення особи на повернення в Україну; є) тимчасове посвідчення громадянина України; <p>2) документи, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) посвідчення водія; б) посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон; в) посвідка на постійне проживання; г) посвідка на тимчасове проживання; ґ) картка мігранта; д) посвідчення біженця; е) проїзний документ біженця; <p>є) посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту;</p>	<p>Стаття 13. Назва та види документів, що оформляються із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру</p> <p>1. Документи, оформлення яких передбачається цим Законом із застосуванням засобів Реєстру (далі - документи Реєстру), відповідно до їх функціонального призначення поділяються на:</p> <p>1) документи, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) паспорт громадянина України; б) паспорт громадянина України для виїзду за кордон; в) дипломатичний паспорт України; г) службовий паспорт України; ґ) посвідчення особи моряка; д) посвідчення члена екіпажу; е) посвідчення особи на повернення в Україну; є) тимчасове посвідчення громадянина України; <p>2) документи, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) посвідчення водія; б) посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон; в) посвідка на постійне проживання; г) посвідка на тимчасове проживання; ґ) картка мігранта; д) посвідчення біженця; е) проїзний документ біженця; <p>є) посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту;</p>

	<p>ж) картка особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання.</p>
<p>Стаття 35-1 відсутня</p>	<p>Стаття 35-1. Картка особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання</p> <p>1. Картка особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання, є документом, що оформляється засудженому, суб'єкту пробації чи особі, звільненій від відбування покарання, з метою створення передумов їх успішної соціальної адаптації і ресоціалізації, отримання необхідних соціальних послуг та допомоги.</p> <p>2. Картка особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання, видається на підставі заяви особи, інформації адміністрації органів і установ виконання покарань, уповноважених органів з питань пробації, та даних Єдиного реєстру засуджених та осіб, узятих під варту.</p> <p>3. Картка особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання, виготовляється у формі картки, що містить безконтактний електронний носій.</p> <p>На лицьовому боці картки угорі розміщуються назва держави, назва документа та зображення малого Державного Герба України.</p> <p>Нижче розміщується така інформація:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ім'я особи;2) стать;3) громадянство;4) дата народження;5) унікальний номер запису в Реєстрі;6) номер документа;7) уповноважений суб'єкт, що видав документ (код);8) дата видачі документа;9) строк дії документа;10) відцифрований підпис особи.

	<p>У лівій частині лицьового боку картки особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання, розміщується відцифрований образ обличчя особи.</p> <p>На зворотному боці картки особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання, угорі розміщується напис: "Картка особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання, є власністю України". Нижче розміщується така додаткова інформація про особу:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) назва та номер документа, що посвідчує особу; 2) держава, в якій видано паспортний документ; 3) місце народження; 4) місце реєстрації в Україні; 5) особливі відмітки. <p>Усі написи на лицьовому та зворотному боці картки особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання, виконуються українською та англійською мовами, а ім'я особи - відповідно до вимог цього Закону.</p> <p>4. Оформлення та видача картки особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання, здійснюються розпорядником Реєстру протягом 10 робочих днів з дня прийняття ним заяви такої особи.</p> <p>5. Картка особи, що відбуває (відбула) кримінальне покарання, діє упродовж всього строку відбування покарання (перебування на обліку уповноваженого органу з питань пробації) та додатково один рік після відбуття покарання чи зняття з обліку.</p>
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	
відсутня	<ol style="list-style-type: none"> 1. Цей Закон набирає чинності через рік з дня його опублікування. 2. Кабінету Міністрів України до моменту набрання чинності цим Законом: привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;
забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону.

Народний депутат України

Устінова О.Ю.

САС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Устінова Олександра Юріївна
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B040000015A42F0048EE8E00
Дійсний до: 22.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 213д9/1-2021/308004 від 04.10.2021

663812